

Asia: VN/16835/2024

Lausuntopyyntö etukäteismaksusta tuomioistuimissa

Lausunnonantajan lausunto

Miten katsotte etukäteismaksun vaikuttavan asianosaisen harkintaan asiansa saattamisesta tuomioistuimen ratkaistavaksi?

Suomen Perimistoimistojen Liitto r.y. (jäljempänä ”SPL”) kiittää mahdollisuudesta lausua tuomioistuimien etukäteismaksujen esiselvityksestä. SPL kannattaa etukäteismaksuja osittain, mutta katsoo, että etukäteismaksusta tulisi rajata pois oikeudenkäymiskaaren 5:3 mukaiset summaariset haastehakemukset. Erityisesti ennakkomaksun ulkopuolelle tulisi rajata vähintään ammattimaisten perintätoimistojen laatimat summaariset haastehakemukset, jotka laitetaan vireille oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 3 a §:n mukaisesti sähköisesti tietojärjestelmäyhteyden (Santra) kautta kärjäoikeuteen. Asiaa käsitellään seikkaperäisesti ”muuta lausuttavaa” osiossa.

TUOMIOISTUINPROSESSIN MAKSULLISUUS / MAKSUN REALISOITUMISAJANKOHTA

SPL tahtoo kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että tuomioistuinprosessit, relevantit poikkeukset huomioiden, ovat jo nykyään aina maksullisia. Asian vireille laittanut taho on velvollinen maksamaan vireille laitetusta prosessista lakisääteisesti säädetyn maksun. Esiselvityksen perusteella tehtävä muutos maksun ajankohtaan vireilletulon yhteydessä ei siis muuta valitsevaa oikeustilaa siitä, että tuomioistuinmenettely on maksullista.

Tuomioistuinmenettelyn maksullisuus pitäisi lähtökohtaisesti olla notorinen tieto. SPL viittaa Hämeenlinnan kärjäoikeuden lausumaan (22.4.2026) etukäteisperinnän vaikuttavuudesta kansalaisten pääsemisestä oikeuksiinsa. Asian vireille laittajan näkökulmasta siirtyminen etukäteismaksuun tarkoittaa lähinnä menettelystä syntyvien kulujen jaksottamisen muuttumista nykyisestä jälkikäteisestä laskutuksesta esitettyyn ennakkomaksuun. SPL katsoo, että osapuolen, joka saattaa asian vireille, tulee olla tietoinen menettelyn vaikutuksista sekä tuomioistuinprosessiin liittyvästä kulumisesta jo ennen asian vireille laittamista ja olla sitoutunut menettelystä lakisääteisesti aiheutuviin kustannuksiin.

TUOMIOISTUINPROSESSIT JOIHIN ENNAKKOMAKSU SOVELTUU

SPL katsoo, että esiselvityksen tarkoituksena oleva tuomioistuimien maksujen etukäteismaksu voi parantaa oikeudenkäyttöä tietyissä asiatyypeissä ja lisätä asian vireillepanijan ennakkoharkintaa

tietyissä tilanteissa. Ennakkomaksun ulottaminen esitettyssä muodossa ainakaan kaikkiin tilanteisiin ei kuitenkaan saavuta asetettuja tavoitteita.

SPL katsoo, että laajoissa riita-asioissa (oikeudenkäymiskaari 5:2) ennakkomaksu voi olla oikeudenkäyntien laatua parantava tekijä, vaikka se tuskin tulee olennaisesti vaikuttamaan käsiteltävien riita-asioden määrään. Tuomioistuimen veloittama oikeudenkäyntimaksu (610 euroa) on tyypillisesti suhteellisen pieni osa oikeudenkäynnistä aiheutuvista kuluista ja kuluriskistä, erityisesti käytettäessä asiamiestä. Todennäköisesti ennakkomaksun vaikutukset ovatkin huomattavasti laajemmat muissa kuin käräjäoikeuksissa ensiasteena käsiteltävissä summaarisissa ja laajoissa riita-asioissa. SPL:n jäsenoimistot hoitavat pääsääntöisesti käräjäoikeuksissa käsiteltäviä riita-asioita, joten SPL:llä ei ole tarkempaa lausuttavaa muista tuomioistuinprosesseista. Ennakkomaksun vaikutusta ja soveltuvuutta esim. hallintovalituksiin on käsitelty laajasti lausuntopalautteissa.

SPL katsoo, että ennakkomaksu muissa kuin summaarisissa riita-asioissa voi lisätä harkintaa ennen asioiden vireille laittoa. Näin on etenkin yksityishenkilöiden ja yritysten itse vireille laittamisissa asioissa, joissa jälkikäteen tapahtuva oikeudenkäynti- tai viranomaismaksun laskuttaminen voi johtaa tilanteisiin, joissa riittävää harkintaa ei ole tehty ennen asian vireille laittoa.

Nyt käytössä oleva jälkikäteinen laskutus mahdollistaa myös haitantekotarkoituksessa aloitetut oikeustoimet. Erityisen haastavia ovat oikeusprosessit, jotka voidaan laittaa vireille ilman ennakkomaksua ja joista aiheutuu prosessin toiselle osapuolelle julkisia tai muuten merkittäviä seuraamuksia. Esimerkiksi konkurssihakemus voidaan laittaa vireille ilman ennakkomaksua, mistä aiheutuu julkinen sekä luottotietoyhtiöiden ja luotonvalvojien hyödyntämä merkintä oikeusrekisterikeskuksen konkurssirekisteriin. Merkintä voi syntyä täysin perusteettomasta tai aiheuttomasta saatavasta tai saatavasta, joka ei määränsä perusteella voisi edes olla edellytys konkurssiin asettamiseksi. Tällaiset haitantekotarkoituksessa tehdyt hakemukset ovat viime aikoina yleistyneet ja aiheuttavat prosessin toiselle osapuolelle huomattavaa haittaa. Erityisesti tilanteet, joissa haitantekotarkoituksessa tehdyn hakemuksen kantaja on maksukyvytön, johtaa haitanteon kohteeksi joutuneen vastapuolen kohtuuttomaan tilanteeseen. SPL pitää tärkeänä, että tämä oikeuden väärinkäytön mahdollistanut epäkohta korjataan lainsäädännöllä.

Onko teillä muuta lausuttavaa?

SUMMAARISET RIITA-ASIAT (OIKEUDENKÄYMISKAARI 5:3)

SPL:n jäsenoimistot muodostavat suurimman yksittäisen ryhmän, joka toimittaa summaarisia haastehakemuksia käräjäoikeuksille. Vuosittain laadittujen summaaristen haastehakemusten kappalemäärää ei tilastoida SPL:ssä vuositason tasolla, mutta kappalemäärä on reilusti yli 100 000 summaarisista haastehakemusta vuosittain. SPL:n yksittäiset jäsenoimistot voivat laittaa vuorokaudessa vireille satoja haastehakemuksia. Ammattimaiset perintätoimistot laativat haastehakemukset käräjäoikeuksille pääsääntöisesti oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 3 a §:ssä mainitulla tietojärjestelmäyhteydellä. Vain poikkeustapauksissa summaarinen haastehakemus laaditaan tuomioistuimien asiointiliittymän kautta verkkopalvelussa. Ammattimaisten perintätoimistojen osalta vaatimus sähköisestä toimittamisesta on soveltunut vuodesta 2018 lukien ja menettely on tällä hetkellä erittäin toimiva sekä tuomioistuimien että perintätoimistojen näkökulmasta.

Yhtenä esiselvityksessä mainittuna tavoitteena on puuttua erityisesti tilanteisiin, missä asioita laitetaan vireille ilman riittävää harkintaa ja ennakkomaksu mahdollisesti lisäisi tämän harkinnan

suorittamista ennen asian vireille laittamista. SPL korostaa tämän osalta, että sen jäsenistön laatimat summaariset haastehakemukset tehdään jo nykyisin harkitusti, eikä tarpeettomia asioita laiteta vireille. Ennakkomaksulla ei ole vaikutusta SPL:n jäsenoimistojen toimesta laadittavien summaaristen haastehakemusten määriin.

SPL katsoo, että ennakkomaksuja ei tule ulottaa summaaristen haastehakemusten vireilletulon edellytykseksi. Myös esiselvityksessä on (sivut 26-27) on viitattu aikaisempaan arvioon summaaristen asioiden etukäteismaksujen negatiivisiin vaikutuksiin.

Summaarisen haastehakemuksen kohdalla on korostettava sitä, että summaarinen haastehakemus koskee selvää ja riidatonta saatavaa. Menettely summaarisessa haasteprosessissa on kevyt suhteessa laajamittaiseen oikeudenkäymiskaaren 5:3 mukaiseen riita-asiaan. Summaarisessa asiassa ei ole kyse riita-asiasta, jonka oikeudellisesta perusteesta on epäselvyyttä vaan saatavalla on selvä oikeudellinen perusta. Ennakkomaksun ulottaminen tällaiseen asiaan on vastoin esiselvityksen tavoitteena olevaan tarpeettomien tai perustelemattomien prosessien ehkäisy. Lisäksi summaarisena asiana vireille laitettu asia voi siirtyä täysimittaiseen riita-asianmenettelyyn, mikäli vastaaja riitauttaa asian. Tuomioistuimet arvioivat viranpuolesta vaatimusten sisältöä, mikäli vastaaja ei vastaa kanteeseen, mikä ehkäisee sitä, että täysin perusteettomat vaatimukset voisivat menestyä summaarisessa menettelyssä.

Summaarisen haastehakemuksen kohdalla on myös tavanomaista, että vaikka vastaajana oleva velallinen ei ole maksanut saatavaa vapaaehtoisessa perinnässä, maksaa velallinen saatavan nopeasti saatuaan tiedon asian siirtymisestä käräjäoikeuden käsittelyyn. Maksu voidaan maksaa jo ennen, kuin käräjäoikeus on saanut toimitettua haasteen tiedoksi vastapuolelle. Mikäli summaariset haastehakemukset tulevat etukäteismaksun piiriin, aiheutuu näistä tilanteista huomattavaa ylimääräistä työtä. Etukäteismaksun palauttamisesta syntyy seuraavanlainen tapahtumaketju: i) käräjäoikeus palauttaa maksetun etukäteismaksun kantajalle tai maksun kantajan puolesta maksaneelle asiamiehelle, ii) maksu vastaanotetaan, iii) koska viranomaismaksu on maksettu etukäteen, se on vaadittu velalliselta ja velallinen on maksanut sen osana kokonaissaatavaa iv) viranomaiskuluja vastaava maksu tulee palauttaa velalliselle.

Perintätoimistot tarkistavat velallisen kotipaikkatiedon haastehakemuksen lähettämisen hetkellä. Käräjäoikeuksilla voi kuitenkin kulua pidempikin aika, että rajapintayhteyden kautta laitettu summaarinen asia saadaan kirjattuja ja käsittelyyn. Ei ole poikkeuksellista, että vastaajana oleva velallinen on saattanut muuttaa kotipaikkaansa tällä aikaa eli tietojärjestelmäyhteyden kautta toimitetun summaarisen haastehakemuksen laatimisen jälkeen. Tällaisissa tilanteissa on vakiintunut toimintamalli, että käräjäoikeus ilmoittaa asiasta perintätoimistolle, joka saa peruuttaa haasteen kuluitta ja laatii uuden summaarisen haasteen velallisen uuden asuinpaikan toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Mikäli myös ammattimaisten perintätoimistojen osalta edellyttäisiin ennakkomaksua, tulisi asioiden vireilletulon ja käsittelyn alkaa välittömästi. Edellä kuvatuissa tilanteissa tuomioistuinten tulisi jatkossa joko siirtää itse asia toimivaltaiseen tuomioistuimeen tai palauttaa etukäteen maksettu maksu. Tämä aiheuttaisi tarpeetonta työtä sekä tuomioistuimille että ammattimaisille perintätoimistoille.

SUMMAARISTEN HAASTEIDEN TEKNINEN TOIMITTAMISTAPA JA ENNNAKKOMAKSU

Ammattimaista perintätoimintaa harjoittavat perintätoimistot toimittavat edellä todetusti summaariset haastehakemukset käräjäoikeuksille tietojärjestelmäyhteyden, eli Santra-järjestelmän kautta. Santra-järjestelmä on tarkoitettu käyttäjille, jotka lähettävät suuria määriä summaarisia haastehakemuksia. Järjestelmän kautta summaarisen haastehakemuksen tiedot lähetetään Valtion

yhteiseen integraatiopalveluun (VIA-palvelu), mistä asiat siirtyvät käräjäoikeuden järjestelmään. Järjestelmän käyttö edellyttää sitä käyttävän toimijan omalla kustannuksella tehtävää käyttöönottoa ja käytön aloittaminen edellyttää tehtyä testiaineistojen hyväksyntää teknisesti ja sisällöllisesti. (Lähde ORK dokumentti: SANTRA-JÄRJESTELMÄ Järjestelmän kuvaus ja ohjeita Santra-hakijoille).

SPL korostaa, että esiselvityksessä ei ole huomioitu ennakkomaksun osalta Santra-järjestelmän käyttäjiä ja ennakkomaksun toteuttamista tilanteessa, missä summaarinen haastehakemus laitetaan vireille Santra-järjestelmän kautta. Esiselvityksessä esitetty ennakkomaksujärjestelmä perustuu SPL:n näkemyksen mukaan tuomioistuinlaitoksen ylläpitämän internetpohjaisen verkkopalvelun kautta vireille laitettavan asian yhteydessä tehtävään Paytrail-palvelun kautta tehtävään ennakkomaksuun. Kyseinen palveluratkaisu soveltuu hyvin verkkoasioinnin yhteydessä manuaalisesti tehtävän vireille laiton yhteydessä, jossa yksittäinen käyttäjä suorittaa ennakkomaksun samassa yhteydessä pankki- tai korttimaksuna. Paytrail-maksu ei sovellu Santra-järjestelmän kautta tehtävien asioiden ennakkomaksuun.

SPL katsoo, että esiselvityksen liitteissä tehty arvio ennakkomaksujärjestelmän teknisestä toteutuksesta ja kustannuksista on puutteellinen, koska siinä ei ole huomioitu suurinta yksittäistä summaaristen asioiden toimittamistapaa. Asian jatkokäsittelyn yhteydessä tekninen toteutustapa ja sen kustannukset tulee arvioida tarkoin, mikäli summaaristen asioiden menettelyä ei jätetä ennakkomaksun ulkopuolelle.

Mahdollisesti toteuttavan järjestelmän pitäisi mahdollistaa maksaminen siten, että Santra-järjestelmän käyttäjälle jää myös riittävät tiedot maksun yksilöinnistä vireille laitettuun asiaan kirjanpidollisia tarpeita varten. Nykyiset laskut, joita tuomioistuimet lähettävät automatisoideusti Santra-järjestelmän käyttäjille sisältävät tyypillisesti myös selkeät yksilöintitiedot, kuten käräjäoikeuden diaarinumeron ja hakijan käyttämän viitteen. Mikäli ennakkomaksua sovellettaisiin myös Santra-järjestelmän kautta vireille laitettaviin asioihin, tulee teknisen ratkaisun olla sellainen, että se ei lisää tarpeettomasti manuaalista käsittelyä Santra-järjestelmän käyttäjille eikä tuomioistuimille. SPL uskoo, että siirtyminen nykyisin täysin automatisoidusta Santra-järjestelmän jälkikäteisestä laskutuksesta ennakkolaskutukseen tulisi todennäköisesti vain lisäämään tuomioistuimien ja järjestelmän käyttäjien työmäärää.

SPL tahtoo korostaa sitä, että ratkaisun tekninen toteutus on kriittinen asia ennakkomaksujärjestelmän toimivuuden kannalta. SPL:n jäsenoimistot maksavat jo nykyään syntyvät maksut ajallaan, eli kritiikki ennakkomaksua koskien ei liity maksuvelvollisuuteen vaan maksamisen toteutustapaan, maksutapahtuman toteuttamiseen ja sen perusteen yksilöintiin sekä kokonaisuuden yleiseen toimivuuteen.

SANTRA-JÄRJESTELMÄN KÄYTTÄJIEN VAPAUTTAMINEN ENNAKKOMAKSUVELVOLLISUUDESTA

Esiselvityksessä (kohta 2.3) on viitattu perustuslakivaliokunnan lausuntoon (PeVL 35/2010 vp – HE 143/2010 vp), missä perintätoimistojen rajaaminen ennakkomaksuvelvollisuuden ulkopuolelle on katsottu perustuslain 6.1 §:n yhdenvertaisuusvaatimuksen vastaiseksi. Perustuslakivaliokunnan kannanotto perustui siihen, että esityksessä ei oltu esitetty hyväksyttäviä perusteita kantajien eri asemaan asettamiselle. SPL katsoo, että erilainen ennakkomaksuvelvollisuus perintätoimistojen ja Santra-järjestelmän käyttäjien osalta ja muiden käyttäjien osalta voidaan perustella hyväksyttävästi.

Edellä on todettu, että Santra-järjestelmää ei voida käyttää ilman käytön teknistä ja sisällöllistä hyväksyntää. Santra-järjestelmän käyttäminen on jo nyt rajattua ja sen käyttäminen asettaa erityisiä vaatimuksia sen käyttäjille. SPL katsoo, että järjestelmän käyttäjille voitaisiin asettaa tarvittaessa

myös muita edellytyksiä, mikäli käyttäjät vapautetaan ennakkomaksuvelvollisuudesta. Erityisesti uusien käyttäjien kohdalla, joiden aikaisemmat maksukäyttötymisestä ei ole tietoa, voitaisiin edellyttää vakuutta maksujen turvaamiseksi. Santra-järjestelmän käyttö voitaisiin myös evätä, mikäli käyttäjä jättää maksut maksamatta.

SPL:n jäsenoimistot harjoittavat viranomaisrekisteröintiä edellyttävää perintätoimintaa (laki perintätoiminnan harjoittajien rekisteröinnistä). Ammattimaisille perintätoimistoille asetetaan rekisteröinnin edellytyksenä erilaisia, aiempaan perintälupalakiin verrattuna tiukennettuja vaatimuksia. Vaatimukseen kuuluvat muun muassa luotettavuus ja vakavaraisuus. SPL katsoo, että sen jäsenoimistojen kohdalla asetetun kelpoisuusvaatimukset, erityisesti vakavaraisuusvaatimus, on peruste sille, että ne voidaan vapauttaa ennakkomaksuvelvollisuudesta. Perintäyhtiöiden liiketoiminnan edellytyksenä on toiminnalle asetettujen kelpoisuusvaatimusten täyttäminen, koska näiden täyttämättä jättäminen johtaisi liiketoiminnan päättämiseen. Suurimpana summaaristen asioiden toimittajasidosryhmänä, viranomaisrekisteröintiä edellyttävänä ja viranomaisvalvottuna toimijana (lupa- ja valvontavirasto, kuluttaja-asiamies) perintätoimistot voidaan perustellusti rajata ennakkomaksun ulkopuolelle erityisesti tilanteissa, joissa asiat laitetaan vireille tietojärjestelmäyhteyden kautta. SPL:n tiedossa ei myöskään ole, että sen jäsenyritykset eivät olisi maksaneet käräjäoikeuksien veloittamia oikeudenkäyntimaksuja ajallaan.

MAKSAMATTA JÄÄNEET TUOMIOISTUINMAKSUT

Esiselvityksessä ei ole tarkemmin avattu maksamattomien ja ulosottoon siirrettyjen tuomioistuinmaksujen maksuperusteita (taulukot 4-7). Vuosien 2021–2023 kohdalla keskiarvo täytäntöönpanoon siirtyneiden maksujen euromäärästä on noin 250 euroa. Tämä viittaa siihen, että vireille tulon jälkeen maksamatta jääneet tuomioistuinmaksut ovat pääsääntöisesti suurempia, kuin summaarisista asioista veloitettava tuomioistuinmaksu (70 euroa rajapintayhteyden tai asiointiliittymän kautta). SPL katsoo, että maksamattomien maksujen perusteita tulee arvioida tarkemmin, jotta mahdollinen etukäteismaksu voidaan kohdistaa oikean tyyppisiin asioihin. Maksamattomien tuomioistuinmaksujen keskiarvon perusteella vaikuttaa siltä, että haasteet liittyvät muihin kuin summaaristen asioiden maksuihin.

Kilpailu- ja kuluttajaviraston tutkimusraportissa 4/2025 on käsitelty maksamattomia viranomaiskuluja summaaristen asioiden yhteydessä. Tutkimuksessa viitattiin yritysten M ja O toimintaan, missä kyseiset yritykset olivat laittaneet vireille tuhansia summaarisia asioita omissa nimissään ja jättänyt lopulta tuomioistuimien veloittamat oikeudenkäyntimaksut maksamatta. SPL korostaa, että kyseiset toimijat eivät ole olleet ammattimaista perintää harjoittavia ja viranomaisvalvottuja perintätoimistoja vaan velkojia, jotka ovat laittaneet tuomioistuimiin vireille itse omistamiaan saatavia. Tutkimusraportista ei ilmene, onko em. yritykset laittaneet summaariset asiat vireille Santra-järjestelmän kautta vai verkkoportaalien kautta. Mikäli asiat olisi laitettu vireille Santra-järjestelmän kautta, SPL esittämät vaatimukset esim. uutta käyttäjää koskevan vakuuden osalta, olisi riittävä turvaamaan tuomioistuimien saatavat, ennen kun voitaisiin varmistua toimijan vakavaraisuudesta sekä maksukyvyistä ja halukkuudesta.

MUUT HUOMIOT

SPL tahtoo kiinnittää huomiota erityisesti tilanteisiin, joissa velallinen riitauttaa velkomisen ensimmäisen kerran vasta käräjäoikeudessa, summaarisen haastehakemuksen tultua vireille. On valitettavan tyypillistä, että velallinen ei reklamoi saatavaa laskun saatuaan tai vapaaehtoisen perinnän aikana. Esiselvityksessä ei ole huomioitu sitä, kenen maksettavaksi ja miten oikeudenkäyntimaksu tällöin määräytyy. SPL katsoo, että nykyistä mukaileva malli, jossa asian

riitaututtua vasta käräjäoikeudessa kantajavelkojan on asian käsittelyn jatkamiseksi maksettava täydennyssuoritus, on velkojalle kohtuuton. Tämä korostuu etenkin tilanteissa, joissa saatava on ollut eräänntyneenä ja aktiivisesti perinnässä pidemmän aikaa. Lisäksi velalliset voivat aiheuttaa velkojalle huomattavaa haittaa tekemällä aiheettomia tai harkitseuttomia riitautuksia, mikäli tästä seuraisi automaattisesti lisämaksuvelvollisuus velkojalle. Jatkoselvityksessä tulisi arvioida sitä, tulisiko edellä kuvatussa tilanteessa summaarisen haastehakemuksen riitauttamisesta syntyvä maksuvelvollisuus toteuttaa riitauttavalla osapuolelta tehtävällä ennakkomaksulla. Tämä vähentäisi aiheuttomia ja perusteuttomia riitautuksia ja toisi myös laajamittaiseen riita-asiaan liittyvä kuluriskin paremmin riitautusta harkitsevan osapuolen tietoon. Lisäksi tämä parantaisi reklamoiminnin oikea-aikaisuutta, mikäli ohjaavana vaikutuksena reklamaatiot tehtäisiin välittömästi reklamaatioperusteen havaitsemisen jälkeen tai viimeistään vapaaehtoisin perinnän aloittamisen jälkeen.

Ennakkomaksun veloittaminen etenkin mainituissa tilanteissa, joissa asian vireillepanijan huono taloudellinen tilanne tai maksukyvyttömyys mahdollistaa prosessaamisen ilman todellista kuluriskiä on asia, johon tulee puuttua. Suomessa on käyty viime aikoina keskustelua oikeuden saatavuudesta ja sen rajoittamisesta sekä oikeudenkäynteihin liittyvästä kuluriskistä (esim. pienriitamenettely). SPL katsoo, että ennakkomaksu voi olla perusteltu, vaikka sillä voi olla joltain osin rajoittava vaikutus oikeuden saatavuuden osalta. Lopulta ennakkomaksu vain muuttaa maksuvelvollisuuden ajankohtaa.

Huomionarvoista on se, että myös vaikeassa taloudellisessa tilanteessa olevat yksityishenkilöt voivat saattaa heille merkityksellisiä asioita vireille ja saada maksutonta oikeusapua. Kuluttajan asemassa olevat henkilöt voivat saattaa asioita myös muulla tavoin selvitettäväksi, kuten kuluttajariitalautakuntaan tai kuluttajaviranomaisen käsiteltäväksi. Kuluttajaviranomainen voi myös ajaa kuluttajan asiaa ilman kuluttajalle aiheuttavaa kuluriskiä.

Kantelinen Tero
Suomen Perimistoimistojen Liitto ry